

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină și moșneagul un cucuș; găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi și baba mânca o mulțime de ouă; iar moșneagului nu-i da nici unul. Moșneagul într-o zi pierdu răbdarea și zise:

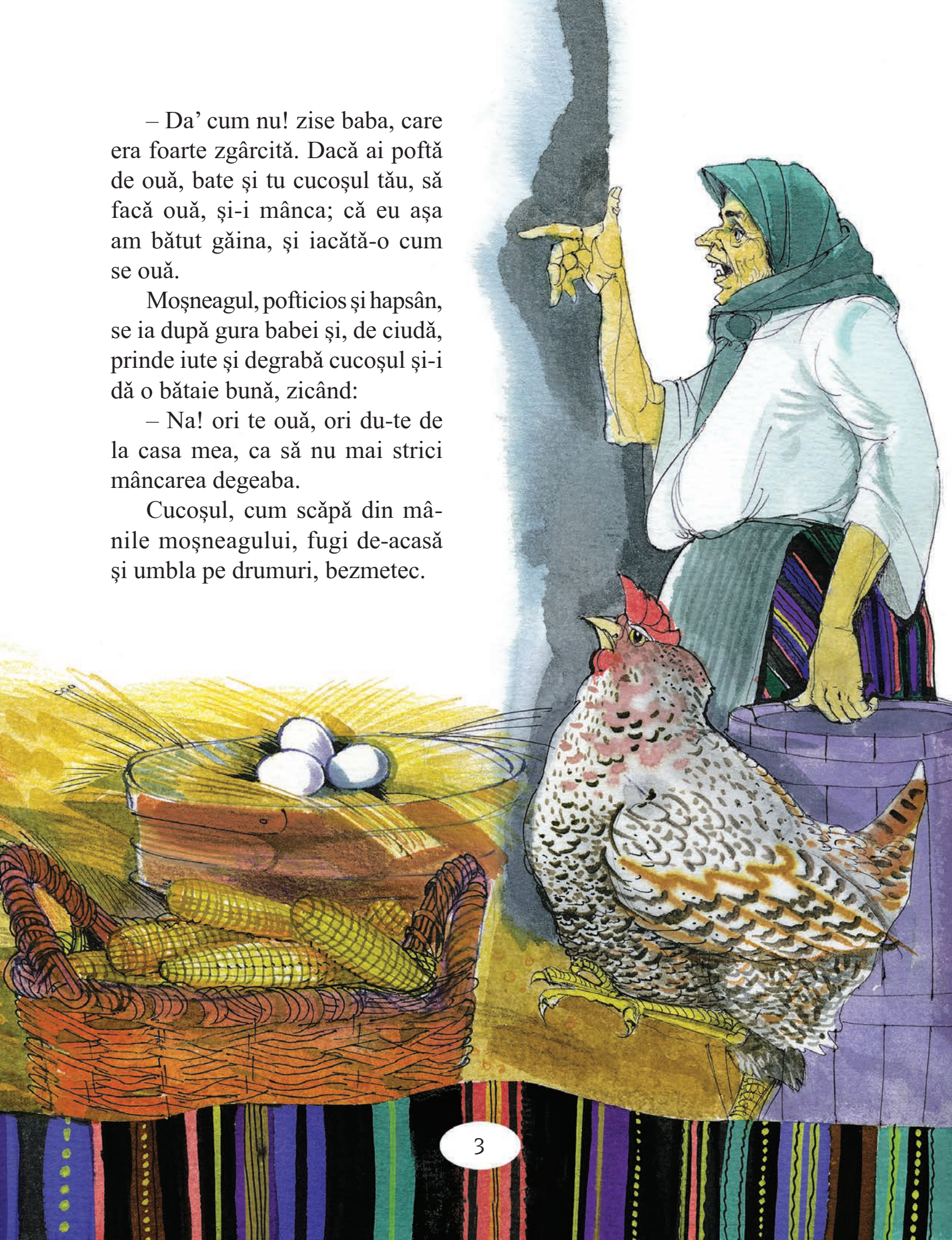
– Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

– Da' cum nu! zise baba, care era foarte zgârcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucoșul tău, să facă ouă, și-i mănca; că eu așa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticios și hapsân, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute și degrabă cucoșul și-i dă o bătaie bună, zicând:

– Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea, ca să nu mai strici mâncarea degeaba.

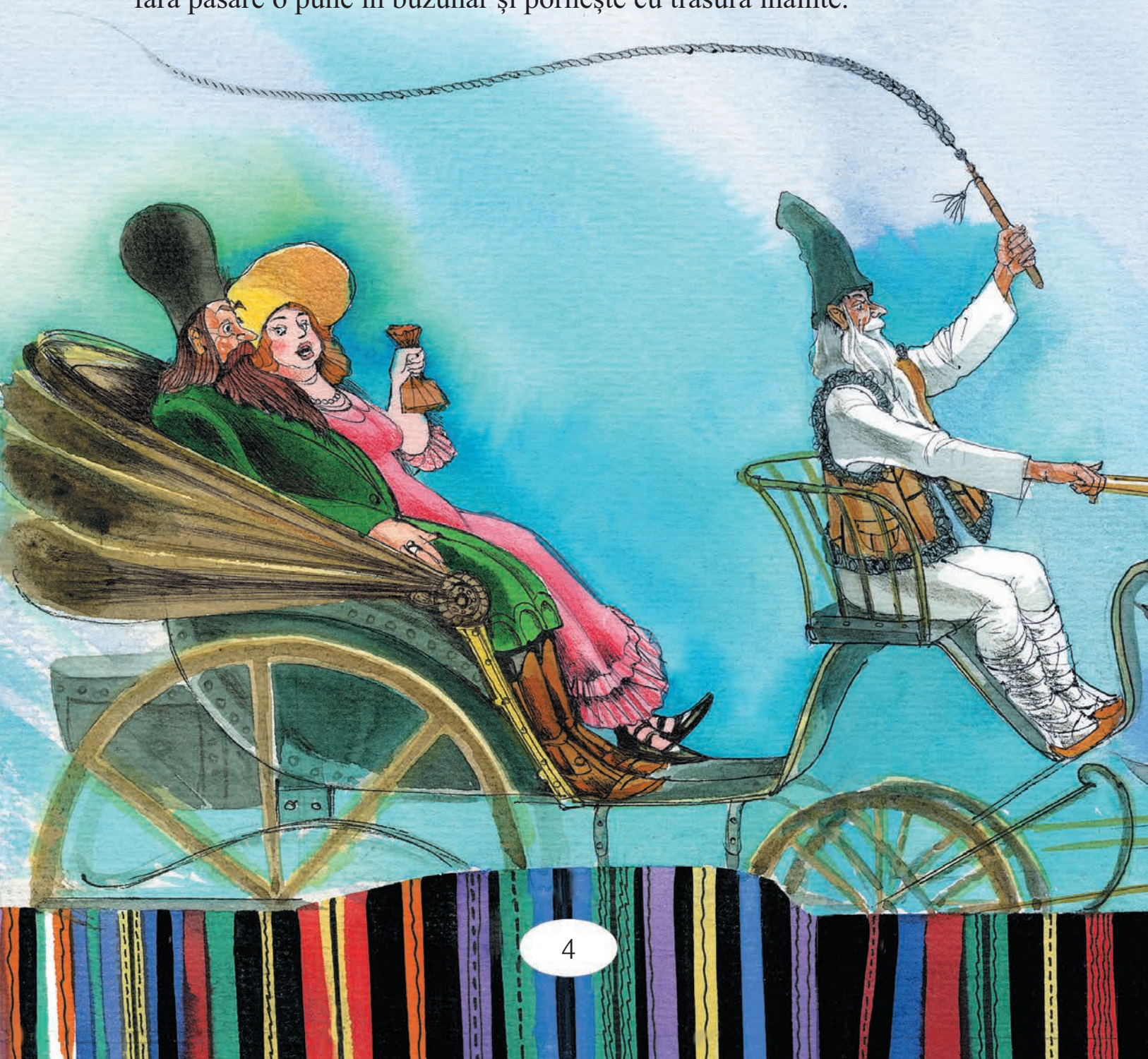
Cucoșul, cum scăpă din mâ-nile moșneagului, fugi de-acasă și umbla pe drumuri, bezmetec.

Și cum mergea el pe-un drum, numai iată găsește o punguță cu doi bani. Și cum o găsește, o și ia în clonț și se întoarnă cu dânsa înapoi spre casa moșneagului. Pe drum se întâlnește c-o trăsură c-un boier și cu niște cucoane. Boierul se uită cu băgare de seamă la cucoș, vede în clonțu-i o punguță și zice vezeteului:

– Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cucoșul cela în plisc.

Vezeteul se dă iute jos din capra trăsorii și, c-un feliu de meșteșug, prinde cucoșul, și, luându-i punguța din clonț, o dă boierului. Boierul o ia, fără păsare o pune în buzunar și pornește cu trăsura înainte.

Cucoșul, supărat de asta, nu se lasă, ci se ia după trăsură, spuind ne-
încetat:

*Cucurigu! boieri mari,
Dați punguța cu doi bani!*

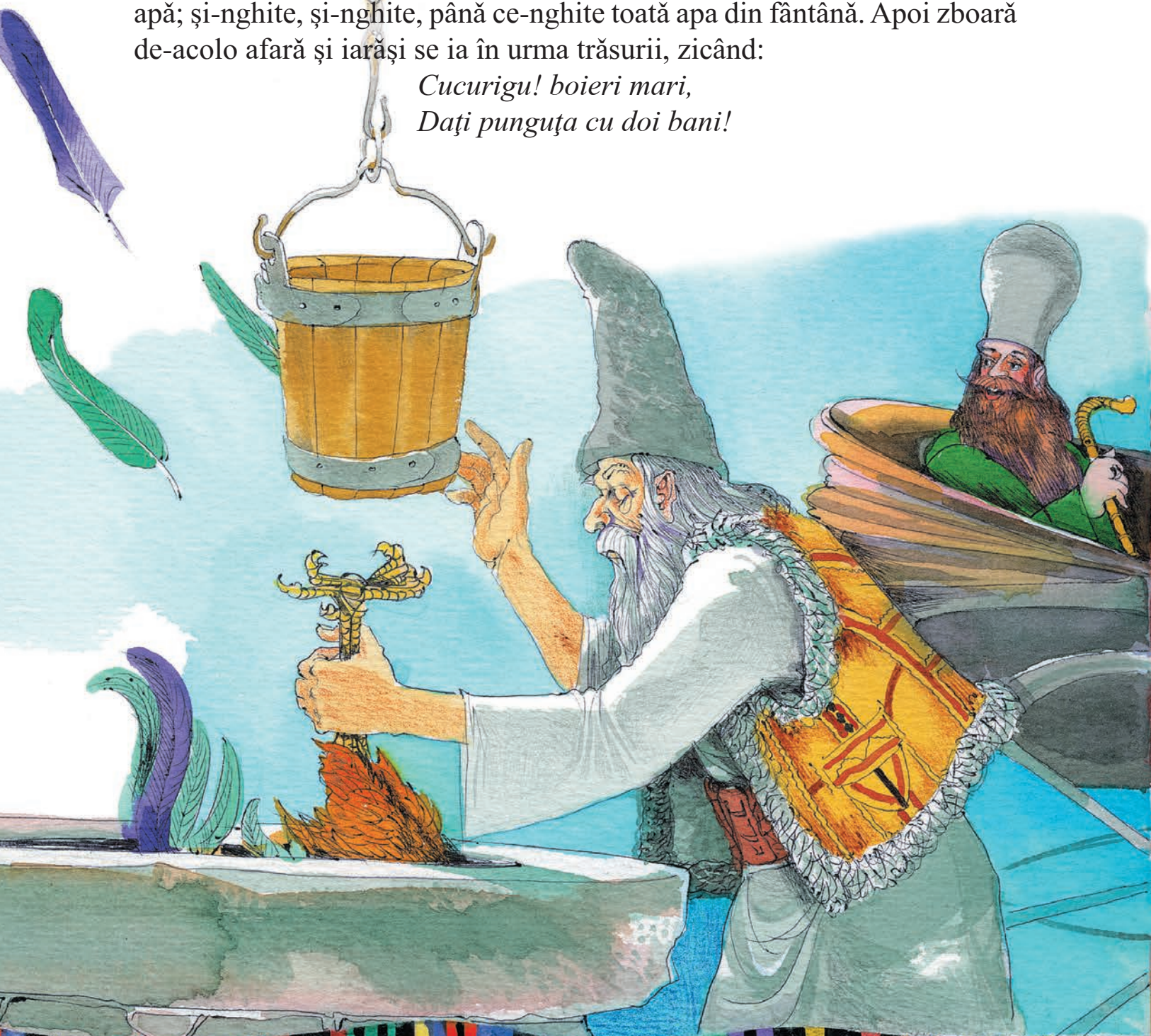

Boierul, înciudat, când ajunge în dreptul unei fântâni, zice veze-
teului:

– Măi! ia cucoșul ist obraznic și-l dă în fântâna ceea.

Vezeteul se dă iarăși jos din capră, prinde cucoșul și-l azvârle în fântână!
Cucoșul, văzând această mare primejdie, ce să facă? Începe-a înghiți la
apă; și-nghite, și-nghite, până ce-nghite toată apa din fântână. Apoi zboară
de-acolo afară și iarăși se ia în urma trăsurii, zicând:

*Cucurigu! boieri mari,
Dați punguța cu doi bani!*

Boierul, văzând aceasta, s-a mirat cumplit și a zis:

– Mă! da' al dracului cucuș i-aista! Ei, las' că ți-oi da eu ție de cheltuială, măi crestaturele și pintenaturele!

Și cum ajunge acasă, zice unei babe de la bucătărie să ia cucușul, să-l azvârle într-un cuptor plin cu jărat și să pună o lespede la gura cuptorului. Baba, cănoasă la inimă, de cuvânt: face cum i-a zis stăpânu-său. Cucușul, cum vede și astă mare nedreptate, începe a vărsa la apă; și toarnă el toată apa cea din fântână pe jărat, până ce stinge focul de tot și se răcorește cuptorul; ba încă face și-o apăraie prin casă, de s-au îndrăcit de ciudă hârca de la bucătărie. Apoi dă o bleandă lespezii de la gura cuptorului, iese teafăr și de-acolo, fuga la fereastra boierului și începe a trânti cu ciocul în geamuri și a zice:

*Cucurigu! boieri mari,
Dați punguța cu doi bani!*

